

Fortfættelse af 2den Behandling af Forslaget til Finantsloven for Finantsaaret 1852—53, men da Finantsministeren saavelsom de øvrige Ministre ikke kunne være tilstede her ved denne Behandling, paa Grund af at deres Nærværelse er nødvendig i det andet Thing, vil jeg ansee det for uhenftgsmæssigt at foretage denne Sag idag. Jeg har derimod mindre Betænkeligheder ved desuagtet at gaae over til de paafølgende Sager paa Dagsordenen, uagtet det er Fortfættelsen af en Sags Behandling, som skulde have fundet Sted, idet jeg nemlig mener, at Finantsloven igjennem de forskjellige Ministeriers Budgetter bestaaer af særskilte Afdelinger, som ikke skaae i en saadan Forbindelse med hinanden, at en saadan Afvigelse fra den Regel, jeg ellers tidligere har fulgt, her vel vil kunne admittes. Jeg har nemlig altid fulgt den Regel ikke at lade nogen Sag komme imellem, saalænge en og den samme Behandling af en Sag ikke er tilendebragt. Efter de af mig anførte Grunde troer jeg altsaa, at vi gjerne i dette Tilfælde kunne gaae over til de paafølgende Sager paa Dagsordenen.

Den første af disse angaaer Forslag til Lov om Pension for Major af Artilleriet, forhenværende Løjtnant i Rendsborg Fæstning, H. M. C. H. v. Kosoed. Det er til første Behandling, Sagen foretages. Krigsministeren har underrettet mig om, at han paa Grund af Sygdom ikke kan være tilstede. Jeg har imidlertid antaget, da det er til 1ste Behandling, Sagen foretages, at der ikke kan være Noget imod desuagtet at foretage denne saavelsom den paafølgende Sag.

Da Ingen forlangte Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

**Formanden:** Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov angaaende Behandlingsmaaden af de ved Krigens Slutning i Januar 1851 i Landmilitæretatens Tjeneste værende Krigsreserveofficerer og mid-

lertidigt antagne civil- og militære Embedsmænd og Betjente. Det er ligeledes til første Behandling, denne Sag foretages.

**Syholm:** Det vil være det ærede Thing bekendt, at der i det andet Thing har været endeel Meningsforskjellighed om Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg har selv stemt for, at det skulde gaae over til Behandling her i Thinget uden Nedsættelse af Udvalg, fordi jeg troede det hensigtsmæssigt, at søge ved den første Behandling saavidt muligt at danne sig en Mening om, hvorledes Stemningen var med Hensyn til dette Lovforslag her i Thinget. Efterat have gjort mig bekendt med de Discussioner, som desangaaende have fundet Sted i det andet Thing, er jeg kommen til den Overbeviisning, at der i det foreliggende Lovforslag findes Mangler og Brøst, som vistnok egnede sig til at søges rettede, da jeg troer, at der i Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Forsørgelsen af de omhandlede Reserveofficerer ligger en Spire til endeel Ubilligheder og Forskjelligheder i Behandlingen af de Mænd, som maaskee kunne have gjort Krav paa en anden Forsørgelse. Jeg skal ingenlunde nægte, at der blandt Reserveofficererne vistnok er Flere, hvis tidligere Stilling og Indtrædelse i Tjenesten har været af den Natur, at man ingenlunde kan ansee dem berettigede — ikke engang med Hensyn til et Billighedskrav — paa videre Forsørgelse af Staten. Derimod er der vistnok blandt disse Mænd Flere, som ved at opgive en uafhængig Stilling og et jævnt Udkomme, blot for at træde til i Krigens Tid og forsvare Fædrelandet, have gjort en Opoffrelse, som billigtviis — om ikke retfærdigtviis — burde sikke dem Udsigt til Forsørgelse, naar engang Svagelighed eller andre Omstændigheder skulde bringe dem ud af Tjenesten. Jeg skal tillade mig ved det foreliggende Udkast at henpege navnlig til § 1, som indeholder Bestemmelser om de Reserveofficerer, som ere værnepligtige, og som ved det nærværende Lovforslag skulde afgaae fra Tjenesten uden nogen som helst Godtgjørelse hverken for Diebliffet eller for Fremtiden, hvorimod der efter § 1 synes at skulle hvile en Forpligtelse paa dem til fremdeles at blive indkaldte til Tjeneste lige